

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11060/2023
09.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Саша Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., коју заступа пуномоћник Иван Милосављевић, адвокат из ... и ВВ из ..., коју заступа привремени старатељ Центар за социјални рад Колубара, Ваљево, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5694/22 од 30.11.2022. године, у седници одржаној 09.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5694/22 од 30.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5694/22 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 2190/21 од 18.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је сувласник са уделом од 34/300 који се у јавној књизи води на сада пок. ГГ и то на зградама постојећим на кат. парцели број ..., зграда број 1 у површини од 179м² и другим објектима ближе означеним у том ставу изреке чија је укупна површина 297м² са правом заједничке својине на земљишту које је све уписано у листу непокретности број ... КО Ваљево што би тужене биле дужне да признају и трпе да се изврши упис и промена власништва у листу непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да удео од 34/300 на предметним непокретностима не представља заоставштину сада пок. ГГ бившег из ... што би тужене признале и трпеле да се из састава заоставштине издвоје ове непокретности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој ББ накнади трошкове поступка у износу од 123.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5694/22 од 30.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 2190/21 од 18.08.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник спорне непокретности те да иста не чини заоставштину пок. ГГ, бившег из ..., његовог правног претходника. Правни основ за стицање права својине на предметним непокретностима тужилац је темељио на праву грађења и доградњи. Међутим, нижестепени судови су закључили да је извршеном деобом постојећег и дограђеног објекта, свако од лица који је учествовао у куповини и доградњи добио посебне стамбене јединице чиме је фактичко стање на терену не одговара формално уписаном стању у катастру, те да тужилац није доказао правни основ стицања својине на траженој непокретности.

Имајући у виду наведено Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.06.2018. године, а вредност предмета спора је опредељена у тужби на износ 100.000,00 динара, што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља противвредност износа мањег од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић